

vurderingerne. Denne teknik vil fra 13. alm. vurdering være indført overalt og også omfatte udskrivning af meddelelserne til ejerne. For at den nævnte tidsfrist for udsendelsen af ejermeddelelserne kan overholdes, nødvendiggør dette imidlertid, at vurderingsrådet tilendebringer vurderingerne ca. 1 måned tidligere, således at amtstuerne og i købstæderne kommunekontorerne kan få nogen tid til bearbejdelse af vurderingsresultaterne (overførelse til hulkort), inden udskrivning kan finde sted på datacentralen og de kommunale hulkortcentraler. Som følge heraf foreslås vurderingsterminen nu flyttet yderligere 1 måned frem til den 1. august.

ad 2°) Efter statsejendomsskatteoven af 1922 skulle der ved ansættelsen af vurderingssummen til ejendomsskyld (ejendomsværdien) ved årsvurderingerne ikke tages hensyn til de forandringer i prisforholdene, som måtte være indtrådt siden den sidste almindelige vurdering, men vurderingsrådet skulle ansætte, hvad der ved den sidste almindelige vurdering ville have været værdien af ejendommen i dens nuværende tilstand (tilstanden på vurderingstidspunktet). Reglen var motiveret med, at navnlig hensynet til skattebyrdens ligelige udmåling inden for den enkelte vurderingsperiode talte for en sådan ordning. Ansættelsen af grundværdien ved årsvurderingerne skulle derimod ske efter prisforholdene på vurderingstidspunktet. Årsagen til det afvigende princip for grundværdiansættelsen var muligheden for indførelsen af en kommunal grundværdistigningsskat, idet en grundværdistigningsskat fandtes at nødvendiggøre, at omvurderingerne til jordværdi i alle tilfælde måtte ske efter prisforholdene på tidspunktet for vurderingerne.

Ved ændringen i vurderingsreglerne i 1956 blev den nuværende regel i § 3, stk. 1, indført, hvorefter nu også ejendomsværdien ved årsvurderingerne skulle ansættes efter prisforholdene på vurderingstidspunktet. Årsagen hertil var, at de vurderingstekniske vanskeligheder, den hidtidige bestemmelse indebar, bl. a. fordi der skulle regnes med forskelligt prisniveau ved ansættelsen af hele ejendommens værdi og af grundværdien, havde bevirket, at bestemmelsen kun meget ufuldstændigt havde kunnet efterleves i praksis. Man fandt endvidere, at det hensyn til svingninger i det almindelige prisniveau, som åbenbart lå bag bestemmelsen, fremtidig ville gøre sig mindre gældende, når vurderingsperioden, der hidtil havde været 5 år, nedsattes til 4 år.

Den sidstnævnte betragtning har imidlertid vist sig ikke at kunne holde stik. Den betydelige pristigning for ejendommene, der har fundet sted i de senere år, har bevirket, at ejendomme, der kommer til omvurdering, udsættes for en så væsentlig be-

skatningsmæssig ulighed i forhold til de ikke omvurderede ejendomme, at det har måttet anses for urimeligt. Forholdet gav derfor anledning til, at man ved loven af 1. maj 1964 om udskydelse af 13. alm. vurdering samtidig traf bestemmelse om, at de fleste af omvurderingerne i 1963 og 1964 ikke skulle lægges til grund ved beregning af grundskatterne, således at urimelige stigninger i disse for de omvurderede ejendomme derved blev undgået.

Det er derhos nu ved lov nr. 363 af 18. december 1964 blevet bestemt, at grundstigningsskylden skal ophæves. Som nævnt har det været hensynet til grundstigningsskylden, der har været årsagen til, at ansættelserne ved årsvurderingerne i det hele har måttet foretages efter prisforholdene på vurderingstiden. Hindringen for at forlade dette vurderingsprincip fjernes altså nu ved den nævnte ophævelse, således at det herefter med hensyn til ansættelserne ved årsvurderingerne kan bestemmes, at der ikke ved disse skal tages hensyn til de forandringer i prisforholdene, som måtte være indtrådt siden den sidste almindelige vurdering, men at det alene skal ansættes, hvad der ved den sidste almindelige vurdering ville have været værdien af ejendommen eller grunden i den nuværende tilstand (tilstanden ved omvurderingsterminen). Den foreslåede nye affattelse af § 3 tager derfor sigte herpå. Den ændrede formulering af bestemmelsen indebærer altså, at der herefter ikke mere ved årsvurderingerne skal tages hensyn til de ændringer i prisforholdene, der indtræffer i vurderingsperioden, men kun til de ændringer, der sker i ejendommens tilstand, hvorved imidlertid må forstås såvel deres faktiske som deres retlige tilstand. De faktiske ændringer kan angå foranstaltninger på selve ejendommene, f. eks. byggeri, udstykning m. v., men kan også angå foranstaltninger, som finder sted uden for ejendommene, og som tilfører dem en særlig værdistigning, f. eks. vej- og kloakanlæg. Hvad de retlige ændringer angår, drejer det sig selvfølgelig kun om ændringer på sådanne punkter, hvor de konkrete retsforhold for ejendommene efter de almindelige regler i statsejendomsskatteovens §§ 10 og 13 skal tages i betragtning ved ejendommens værdiansættelse. Det vil derfor her navnlig dreje sig om de ændringer, der sker med hensyn til de offentligtretlige rettigheder og byrder for ejendommene, f. eks. ændring af deres zonomæssige status i henhold til byudviklingsloven. Hvor faktiske eller retlige ændringer af den nævnte karakter foreligger ved omvurderingen, skal det altså ved denne ansættes, hvad ejendommen eller grunden ville have været værd ved den sidste al-